

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2743/2022
06.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Злата Тирић Бељан, адвокат из ..., против туженог „Trase Srbija“ АД Ниш, чији је пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2877/2021 од 30.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2877/2021 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1161/20 од 29.01.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом којим је тражио да се поништи тачка 4. изреке решења туженог број .. од 28.02.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са 28.02.2017. године и да се поништи решење туженог број .. од 28.02.2017. године којим је тужиоцу утврђено право на исплату отпремнине по основу отказа уговора о раду због престанка потребе за обављањем послова ... у износу од 54.692,92 динара, која ће му бити исплаћена пре дана одређеног као дан престанка радног односа, најкасније до 30.03.2017. године, као неоснован (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име неисплаћеног дела отпремнине због отказа уговора о раду због смањеног обима посла исплати новчани износ од 956.023,64 динара, као неоснован (став други изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћеног дела увећане зараде на име минулог рада за период од 02.09.2014. године до 01.09.2016. године исплати укупан износ од 65.871,96 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до коначне исплате (став трећи изреке). Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 106.125,00 динара (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2877/2021 од 30.03.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 1161/20 од 29.01.2021. године у ставу првом и другом изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу

четвртом изреке, а жалба тужиоца одбијена као неоснована (став први изреке). Преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је тужбени захтев тужиоца којим је тражио обавезивање туженог да му на име неисплаћеног дела увећане зараде на име минулог рада за период од 02.09.2014. до 01.09.2016. године плати укупан износ од 65.871,96 динара са законском затезном каматом на појединачно утврђене месечне новчане износе од доспелости до исплате, одбијен као неоснован (став други изреке). Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 21.070,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог на пословима ... у оквиру организационе јединице „...“ од 01.02.2015. године са пробним радом од 6 месеци. Решењем туженог М број .. од 28.02.2017. године тужиоцу је радни однос престао отказом уговора о раду од 01.02.2015. године због смањеног обима посла. Тачком 4. диспозитива решења предвиђено је да запослени има право на отпремнину у износу од 54.629,00 динара која ће му бити исплаћена пре дана одређеног као дан престанка радног односа, а најкасније до 30.03.2017. године. Решењем Привредног суда у Нишу Ст 676/11 од 06.02.2012. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником ПЗП АД Ниш због његове презадужености. У периоду пре заснивања радног односа код туженог, тужилац је био у радном односу у Предузећу за путеве „Ниш“ до 31.08.2014. године, јер му је решењем стечајног управника број .. отказан уговор о раду број .., са Анексом уговора од 07.02.2012. године, због престанка потребе за обављањем послова. Уговором о купопродаји од 20.08.2014. године стечајни дужник ПЗП АД Ниш продат је као правно лице привредном друштву из Софије, Република Бугарска, „Trace Group Hold PLC“. Решењем Привредног суда у Нишу Ст 676/2011 од 01.09.2014. године обустављен је стечајни поступак према стечајном дужнику Предузеће за путеве АД Ниш у стечају, те је стечајни поступак настављен према стечајној маси која је регистрована у регистру стечајне масе. Решењем Агенције за привредне регистре од 29.09.2014. године усвојена је регистрациона пријава промене података код Предузећа за путеве АД Ниш у стечају, у погледу промене назива, правне форме, пословног имена, оснивачног акта, законских заступника, одбора директора, управног одбора, промене чланова, прокуре и основног капитала, тако што се брише Предузеће за путеве АД Ниш у стечају са седиштем у Нишу и уписује „Trace PZP“ АД Ниш. Дана 02.08.2018. године извршена је статусна промена припајања привредних друштава „Trace PZP“ Врање и „Trace PZP“ АД Ниш и промењен је назив привредног друштва у „Trace Srbija“ АД Ниш.

Решењем туженог број .. од 28.02.2017. године радни однос тужиоцу престаје отказом уговора о раду од 01.02.2015. године, јер је услед технолошких, економских и организационих промена престала потреба за његовим радом због смањења обима посла. Тачком четири изреке решења утврђено је да запослени има право на отпремнину у износу од 54.629,92 динара која ће му бити исплаћена пре дана одређеног као дан престанка радног односа, најкасније до 30.03.2017. године. Решењем туженог број .. од 28.02.2017. године утврђено је право тужиоца на исплату отпремнине по основу отказа уговора о раду због престанка потребе за обављањем послова ... . Тачком два изреке истог решења, утврђена је отпремнина у износу од 54.629,92 динара која ће му бити исплаћена пре дана одређеног као дана престанка радног односа, најкасније до 30.03.2017. године.

Из овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца да се поништи тачка четири решења туженог број .. од 28.02.2017. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 28.02.2017. године и решење туженог којим му је утврђено право на исплату отпремнине по основу отказа уговора о раду због престанка потребе за обављањем послова ... у износу од 54.629,92 динара, као и захтев којим је тражио да се тужени обавезе да му на име неисплаћеног дела отпремнине због отказа уговора о раду због смањеног обима посла исплати новчани износ од 956.023,64 динара, а усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио на име неисплаћеног дела увећане зараде на име минулог рада за период од 02.09.2014. године до 01.09.2016. године укупан износ од 65.871,96 динара.

Апелациони суд у Нишу је потврдио првостепену пресуду у ставу првом и другом изреке, а преиначио пресуду у ставу трећем, тако што је одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име неисплаћеног дела увећане зараде на име минулог рада за период од 02.06.2014. до 01.09.2016. године уплати укупан износ од 65.871,96 динара.

По оцени Врховног касационог суда неосновани су ревизијски наводи тужиоца којима се указује да је закључак нижестепених судова заснован на погрешној примени материјалног право.

Одредбом члана 1. Закона о стечају („Службени гласник Републике Србије“ број 104/09 и 99/11) прописано је да се тим Законом уређују услови и начин покретања и спровођење стечаја над правним лицима.

Одредбом члана 132. став 1. истог Закона прописано је да по доношењу решења о банкротству, стечјани управник почиње и спроводи продају целокупне имовине или дела имовине стечајног дужника.

Одредбом члана 135. истог Закона прописано је да предмет продаје може бити стечајни дужник као правно лице уз сагласност одбора поверилаца и уз претходно обавештавање различних или заложних поверилаца у складу са чланом 133. став 2. тог Закона, док је одредбом члана 136. став 1. истог Закона прописано да после продаје стечајног дужника као правног лица, стечајни поступак се у односу на стечајног дужника обуставља, а ставом 3. истог члана прописано је да новац добијен продајом

стечајног дужника као и имовина стечајног дужника из става 2. овог члана улази у стечајну масу у односу на коју се стечајни поступак наставља.

С обзиром на наведене норме у конкретном случају, правилан је став другостепеног суда, наспрот наводима ревизије да је тужени правилном применом одредаба чланова 179. став 5. тачка 1, члана 158. став 1. и члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду отказао уговор о раду тужиоцу и исплатио му отпремнину у висини предвиђеној оспореним решењем. Правилно је закључио другостепени суд да су за оцену основаности захтева тужиоца, којим је тражен поништај наведених решења релевантне одредбе Закона о стечају, а не Закона о раду.

С обзиром на наведене норме у конкретном случају као меродаван пропис примењује се Закон о стечају. Није могуће применити одредбу члана 37. Посебног колективног уговора за делатност путне привреде, као ни члана 108. став 1. тачка 4. Закона о раду, с обзиром на то да је последица продаје стечајног дужника, као правног лица, та да правно лице које је купац није правни следбеник стечајног дужника.

Неправилно је и неосновано указивање ревизије да тужилац може да заснива основаност свог тужбеног захтева на одредбама Закона о раду и Посебног колективног уговора, јер је стечајни дужник код кога је тужилац био у радном односу продат као правно лице у стечају. Из ових разлога тужени свој правни субјективитет не изводи из правног субјективитета стечајног дужника, нити је свој статус стекао из правног статуса ранијег стечајног дужника, нити је настао било каквом статусном променом, тако да између субјекта у стечају и субјекта који је настао куповином постоји јасна разлика.

Из наведених разлога, а применом одредбе члана 414. став 1. одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**